

folkningen, naar der er en for stor Centralisation i saa Henseende.

Der er tillige et andet Hensyn, som taler for Oprættelsen af to Overformynderier, hvilket ligeledes er gjort gjældende i Mettverne, nemlig at Kjøbenhavn allerede isorveien er et saa stærkt Centralisationspunkt, at det ikke forekommer mig rigtigt at drage Mere end nødvendigt hen til dette Sted. Man kan lige saa godt kalde tillive i andre Egne af Landet Institutter, som høre hjemme der, og lade disse Egne nyde Godt deraf. Det er ganske vist, at to Overformynderier ville medføre større Beføstning, og det er egentlig det væsentligste Hensyn, der kan komme i Betragtning, forsaavidt man vil holde paa ifkun eet Overformynderi, men jeg troer ikke, at der maa lægges for stor Vægt paa de Betæneligheder, der næres i saa Henseende; thi der vil dog efter den Beregning, der er anstillet, kunne blive c. 4000 Rd. til Reservecfond. Jeg troer, at et saadant Betsøb i og for sig vil være tilstrækkeligt for to Overformynderier, og det af flere Grunde. Deels vil den Organisation, vi have ifinde at gennemføre, medføre saa stor Sikkerhed for Bestyrelsen af Umyndiges Midler, at de Betæneligheder, der ellers kunne være tilfede ved at have en lille Reservecfond, ville tabe sig. Man maa erindre, at der vil finde Maskebestyrelse Sted og en større og omhyggeligere Control af de Umundiges Midler. Deels troer jeg ogsaa, at den Beregning, der er anstillet med Hensyn til Oprættelsen af to Overformynderier, er noget rundelig, og at det kan gøres for Mindre. Jeg mener navnlig, at Lønningerne til de enkelte Bestillingsmænd, der ansættes ved Overformynderierne, ikke behøve at være saa store. Det er høist rimeligt, at Mænd, som allerede isorveien have en eller anden Bestilling eller Embede, med Glæde ville paatage sig at være Bogholder eller Revisor ved Overformynderiet, og at de ville kunne gøre det for en ringere Betaling end den, der er foreslaaet. Hvad enten Overformynderiet faaer sit Sæde i Viborg eller Aarhus, vil der findes adskillige af den Slags Embedsmænd, som maae antages ikke at være utilbøielige til at paatage sig en saadan Extrasortjeneste. Endvidere troer jeg, at det Overformynderi, man

har til Hensigt at oprette paa Verne, maa kunne indrettes noget billigere end paatænt. Dette vil nemlig kunne sættes i Forbindelse med Overformynderiet i Kjøbenhavn, uden derfor at behøve at gaae op deri, hvilket ikke er min Mening, men det vil kunne sættes i en saadan Forbindelse dermed, at Organizationen og den hele Administration af dette Overformynderi vil blive billigere, navnlig troer jeg, at det Locale, som det Kjøbenhavnske Overformynderi har, er saa fortrinligt og rummeligt, at det vil kunne afgive Plads til Overformynderiet for Stifterne, selv om ikke gratis, dog billigere, end om der skulde have et heelt nyt Locale. Jeg troer altsaa, at de Betæneligheder, som have gjort sig gjældende imod Oprættelsen af to Overformynderier, hentebe fra fra en økonomisk Betragtning, ikke ere saa store, at man af denne Grund skal opgibe to Overformynderier, hvorfor dog navnlig Hensynet til Befolkningen i Sjælland synes meget at tale. Hvad de øvrige Endringsforslag angaaer, er jeg enig med Udvalget, og kan følgerlig ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har anført. Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 35 er min ærede Sideemand og jeg af forskjellig Anskuelse fra det øvrige Udvalg, idet vi ville have en Reservecfond for hvert Overformynderi, men dette staaer i Forbindelse med vort Forslag om to Overformynderier og behøver altsaa ikke nogen nærmere Begrundelse.

Rampmann: Den ærede Rigsdagsmand for Horsens (C. M. Jespersen) og jeg have i Forening stillet nogle Forslag til det Affnit, der nu er under Forhandling, hvoraf dog de fleste ere af mindre Betydning. Jeg skal ganske slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler bemærkede angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt man bør oprette eet Overformynderi for hele Landet, eller om man skal foretrække at oprette to. Jeg vil indrømme, at det i det Væsentlige er ganske rigtigt, naar den ærede Ordfører har fremhævet, at det kun vilde være i en ringe Udstrækning, at der for Befolkningen bliver Trang til personligt at henvende sig til Overformynderiet, men jeg troer dog, at han tillige vil give mig Ret i, at der ikke vil indtræffe saa